

Udenrigsministeriet

Den . juni 2006

Spørgsmål nr. S. 5190 af Morten Messerschmidt (DF) til udenrigsministeren den 30. maj 2006:

”Vil udenrigsministeren oplyse, hvad der ligger bag den såkaldte Euro-Mediterranean Conference, og de planer der på mødet 2. til 3. december 2003 har været fremme om at give de ikke-europæiske middelhavslande fri bevægelighed for varer, service, kapital og mennesker?”

Svar:

I forbindelse med Euro-Middelhavs ministerkonferencen i Napoli den 2.-3. december 2003 blev de overordnede politiske målsætninger for samarbejdet gentaget fra den oprindelige Barcelona-erklæring fra 1995. En af disse målsætninger er målet om at etablere et frihandelsområde i Middelhavsregionen i 2010 mellem deltagerne i Euro-Middelhavssamarbejdet. Målsætningen indgår også i det gældende 5-års arbejdsprogram for Euro-Middelhavssamarbejdet fra Barcelona-topmødet i november 2005.

Målet om at etablere et frihandelsområde i 2010 indebærer, at de sydlige medlemmer af samarbejdet til gengæld for gennemførelsen af omfattende politiske og økonomiske reformer gradvist kan opnå adgang til det indre marked, herunder mulighed for at opnå adgang inden for områderne for den fri bevægelighed for varer, kapital, tjenesteydelser og personer. Der er altså tale om, at den gensidige markedsåbning overfor de sydlige partnerlande anvendes som incitament til at sikre momentum i bestræbelserne på etablering af demokrati og markedsøkonomi.

Den politiske målsætning om et frihandelsområde i 2010, som indgår i det 5-årige arbejdsprogram, indebærer ikke, at de sydlige partnere automatisk får fuld adgang til det indre marked og den fri bevægelighed for varer, kapital, tjenesteydelser og personer. Det er de enkelte sydlige Middelhavspartneres faktiske gennemførelse af politisk og økonomiske reformer, der vil være afgørende for tempoet og dybden af den adgang, de får til det indre marked. Dette vil for hvert land blive forhandlet på plads gennem individuelle økonomiske integrationsaftaler. På EU-siden vil skridt til markedsåbninger inden for de fire områder blive taget ved at give Kommissionen mandat til at forhandle de økonomiske integrationsaftaler på plads med de sydlige partnere, hvorefter aftalerne vil skulle godkendes i Rådet. I praksis kan det derfor blive vanskeligt at indfri målsætningen om at kunne oprette et fælles frihandelsområde i 2010.